

Nogmaals: adders op laag water zoeken

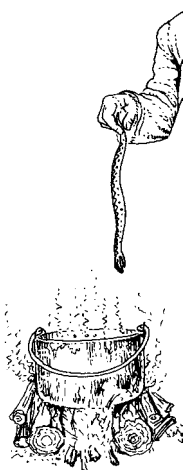
Jelle Hofstra

In de vorige nieuwsbrief (nr. 26) wordt vermeld onder het hoofdje 'Adders op laag water zoeken' dat de populaties van adders die in laagveengebieden voorkomen, een bron van zorgen zijn. Vooral nog kennen we maar één regio in ons land met adderpopulaties op laagveen en dat is in het zuidwesten van Friesland. In twee gebieden daar, de Oosterschar en de Haulsterbos worden sinds het begin van het Meetnet Reptielen adders gevolgd. Volgens Sjoerd Bakker, boswachter bij Staatsbosbeheer, die daar de slangen in de gaten houdt, staan de reptielen in beide gebieden onder grote druk. De Oosterschar, waar Teun Veldman, de adder volgt is het aantal vindplaatsen van adders op de vingers van één hand te tellen.

Beide gebieden waren vroeger echter zeer rijk aan adders, zo weet De Leeuwarder Courant uit 1972 te melden in een artikel over adders, ringslangen en hazelwormen. Dit naar aanleiding van een grote klopjacht op adders in de omgeving van Luik in België, waar op dat moment een ware 'adderplaag' heerste. De giftige slangen zouden een gevaar op leveren voor de mensen, vandaar dat de overheid gezwind een

uitroeicampagne was begonnen. Een typische Belgische oplossing, zo meldt de krant.

De heer H. T. van der Meulen, toen werkzaam bij Staatsbosbeheer zegt in dat artikel dat de adders in de Haulsterbos en de Oosterschar vroeger geen zeldzaamheden waren. Toen de Oosterschar er nog min of meer ongerept bij lag, kwam de adder daar zelfs veel voor. Van der Meulen herinnert zich nog dat een boer hem eens 'n twaalfal adders aanwees, die zich schuil hielden in een bult oud hooi. De adderstand ging in de jaren vijftig echter snel achteruit met de komst van een Ambonezenkamp in 'Wite Peal' (Witte Paal), een gehucht dat precies gelegen is tussen beide natuurgebieden. In het Ambonezenkamp werden voormalige KNIL-militairen gehuisvest, die de Nederlandse regering trouw waren gebleven in voormalig Nederlands-Indië. De Ambonezen maakten intensief jacht op de adder en bereidden er de smakelijkste gerechten van. Helaas hebben ze op deze manier de adder in deze omgeving bijna zo goed als uitgeroeid. De adders die Bakker en Veldman nu nog vinden zijn vermoedelijk de schamele restanten van wat eens een flinke adderpopulatie was.



*Adder in laag water
(foto Dick van Dorp)*